

EN JEZUS SCHREEF IN 'T ZAND

We maken allemaal fouten. Daar zijn we mensen voor. Meestal zijn we ook geneigd de fouten wel te zien bij een ander maar niet bij onszelf. Ook hebben we snel een oordeel gevormd over het handelen van iemand anders. In de voorbereiding op Pasen wordt ons dit weekeinde een boodschap voorgehouden. Deze boodschap ligt opgesloten in een van de mooiste verhalen die de Bijbel kent. De zogenaamde schriftgeleerden beschuldigen een vrouw na haar te hebben veroordeeld en brengen haar voor Jezus om Zijn oordeel te vragen. Jezus bukt zich en schrijft iets in het zand. Na veel aandringen zegt hij eindelijk: "Laat degene die zonder zonde is, het eerst een steen op haar werpen" en daarna schrijft hij verder in het zand. En een voor een druipt de schriftgeleerden af. Zijn ook wij tot verzoening in staat?

Gerrit Achterberg, een van onze bekendste dichters, heeft hier een prachtig gedicht over geschreven. Dat luidt als volgt:

EN JEZUS SCHREEF IN 'T ZAND

Jezus schreef met Zijn vinger in het zand.
Hij bukte Zich en schreef in 't zand, wij weten
niet wat Hij schreef, Hij was het zelf vergeten,
verzonken in de woorden van Zijn hand.

De schriftgeleerden, die Hem aan de tand
hadden gevoeld over een vrouw, van hete
hartstochten naar een andere man bezeten,
de schriftgeleerden stonden aan de kant.

Zondig niet meer, zei Hij, ik oordeel niet.
Ga heen en luister, luister naar het lied.

En Hij stond recht. De woorden lieten los
van hun figuur en brandden in de blos

waarmee zij heenging, als een kind zo licht.
Zo geestelijk schreef Jezus Zijn gedicht.

Uit Achterberg (1984). *Verzamelde gedichten*. Amsterdam: Querido.

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie nr. 12, 27 maart 2004